

رینوینییه کی چاره نووساز

بو لوانی خوشه ویست

د. عمر عبدالعزیز

(۲۰۲۰ز)

رینوینیہ کی چارہ نووساز بو لوان

د. عومہر عہ بدولعہ زیز

بە ناوی خوای میهرەبانی بەخشنده

پیشەکی

لاوی خوینەری خۆشەویست!

تەنھا دە خولەك لە كاتت بدە بە خویندنهوهی
ئەم رینوینییه دلسۆزانەیه. ئەگەر سوودت لی وەرگرت،
من مەمنونم. پاش خۆیشت بیدە بە هاورپییه کی تری
خۆت و داوای لی بکە ئەویش بیداته هاورپییه کی
خۆی، تا دەست بە دەست، بگاتە زۆرتین لاوانی
دۆست و هاورپیتان.

دوای خویندنهوهی بابەتەکه، دانیایا دەبیتەوه
جگە لە دلسۆزیی، هیچ مەبەستیکی تر لە دوای
نووسین و بلاوکردنهوهی ئەم بابەتەوه نیه. ئاخیر
ئیمه ی مروؤ یهك یه که ی کۆمه لایه تین و هه موومان

مافمان بەسەر یەكەوہ ھەیە و مرۆقدۆستی ئەو
ئەركەمان بەسەردا دەدات.

بابەتەكە چارەنووسسازە، پەيوەندی بە ئیستەو
داھاتوی خۆتەوہ ھەیە، چونكە دەروازەيەكە بۆ
جیھانبینی و تیروانینت بۆ خۆت و بوونەوہرو دەوروبەرت و
دیاریکردنی ئەركەكانت.

دۆسۆرتان: د. عومەر عەبدولعەزیز،

سلیمانی، سەرەتای سالی (۲۰۲۰)

رېنوينييه كى چاره نووسساز بۆ لاوان

براو خوشكى لاوى خوشه ويستم!

ئايا ھەرگىز ئەم پرسىيارە نەمرانەت لە خۆت
کردوون؟ ھەرگىز لە خۆت پرسىوھ: ئىمە چۆن
ھاتىنە سەر زەوى؟ بۆچى ھاتىن؟ ئەركمان چىھ؟
كى ھىناينى؟ چۆن ژيان بەسەر بەرىن؟ دواچار بۆ
كوى بۆ لاى كى دەگە پىنەوھ؟ سەرەنجام چىمان
لېبەسەردىت؟

ئاخر تۆى بەرپىز خاوەن ئاوەزو ھزرو ھۆشى، ئەگەر
لە خۆت نەپرسىوھ، دەبى پېرسى، چونكە مەوۆڤ - بە
پى پىكھاتە جەستەيى و دەروونى و ھزرى و
ئاوەزىيەكەى - ديارە تەنھا بۆ خەو و خواردن و پابواردن

دروست نه کراوه و له م بوونه وهره دا نه رکيکي تری
هه يه، ته نانه ت به بالایدا دیاره که بو مشه خوړی و
دهم و لووت ماشین به زه ویدا نه هاتووه، نه وه کاری
ناژهل و گیاندارانی تره، بویه نه وان سهرو دهم و
لموزو دهندو وکیان له له وپرو زه وپییه وه نزیکه...!
نه ی نابیت مروقی خاوه ن ههستی خاوه ن ناوه ن،
جیا بیته وه له دروستکراوانی ترو بیر له م
جیاوازییه ی خو ی بکاته وه؟

وه لامي پرسياره نه مره کان:

جا نه گهر بمانه ویت مروقانه بژین، نه وه به
کورتیی وه لامي نه و پرسيارانه ی کردمانن، نه مانه ن:

جی گومان نیه که من و تو و هه موو مرؤقایه تی و
هه موو بوونه وهر، خوی کردگار دروستی کردووین و
هیچ کهس دهستی نه بووه له به دیهینانی ئیمه دا، به
شیوه یه که له په یامه نه مره که ی قورئاندا باسی کردوو.
به پی پوونکردنه وه کانی خوی، بو ئه وهش
دروستی کردووین دوو ئه رک به جی بهینین، که
دیاریکردنی ئه رکیش بو مان ته نها مافی ئه وه،
چونکه هه ر ئه و به دیهینه رمان بووه:
یه که م: به پی رینمووی به رنامه نه مره که ی،
خومان په روه رده بکه ین و گه شه به توانایی و لیها تنه
خورسکیه خودا دایه کانمان بدهین، چونکه مرؤق

کۆگایه که له ههویین و توخمهکانی بههره و لیهاتنی
حهشاردراو.

دووم: بۆ ئهوهی بتوانین له پێی ئه و بههره و لیهاتنانهوه،
به ئهرکی ئاوهدانکردنهوهی سهرزهوی ههستین و
مادده و کهرهسته خاوهکانی سهرزهوی و ژیرزهوی
بخهینه گهرو به بهرهمیان بپین.

ئهم دوو ئهرکesh راشکاوانه له قورئانی پیرۆزدا
بۆ مرقۆ دیاریی کراون و به ههردووکیانهوه یهکسان
دهبن به ئهرکی (بهندایهتی بۆ خوا). کهواته
دینداریی و خواناسیی ههم بۆ دونیایه، ههم بۆ
دوارپۆژ، له دونیادا مرقۆ به بهختهوهریی و سهربهزویی
دهژی، چونکه خاوهن و پارێزهری ههیه و گهردن بۆ

غەيرى خۋاى بەدپهينەرى خۆى كەچ ناكات، لە
دوارۆژيشدا جىگاي بەهەشت و رەزامەندىي خۋايە،
چونكە بريارى خۆى وايە كە پاداشتى بداتەوہ.

كەواتە ئيمە خاوەنمان هەيە، خۋاى بەدپهينەرى
مرۆڤ و بونەوەر، ئيمەى هيناوہ، ريبازى ژيانيشى بۆ
داناوين، ئەركمان ئاوەدانکردنەوہى زەوييە، هەر بۆ
لاى ئەويش دەگەپرينەوہ، بۆ بەسەبردنى ژيانى
هەتاھەتايى و بەختەوهرىي نەبراوہ.

جا خوشك و براى لاوم! رەنگە هەر كامتان بپرسن:
چۆن خۆم پەروەردە بكەم و چۆن گەشە بە بەھرەو
توانايى و ليھاتنەكانم بدەم؟

به پِیژه کهم! خوی ئیمه به رهحم و میهره بانه،
ئه رکیشی به سهردا داوین و چۆنیه تیی جیبه جیکردنی
ئه رکه کهشی بۆ پوون کردووینه ته وه و پیکارو
نه خشه پیی بۆ داناوین.

بازنه کانی په یوه ندییه کانمان:

ئیمه به حوکمی ژیانمان و ئه و جیاوازییه ی له گه ل
به دیهینراوانی تردا هه مانه، سه روکارمان له گه ل چوار
بازنه ی په یوه ندییه هه یه:

یه کهم/ نیوان خۆمان و ئه و خوییه ی دروستی کردووین.

دووه م/ نیوان خۆمان و ناخ و دهروونی خۆمان.

سییه م/ نیوان خۆمان و هاوهره گه زه کانمان (مروقه کان).

چواره م/ نیوان خۆمان و نیعمه ته کانی خوا له دهورمان.

به خویندنه وه یه کی وردیی مروّف و ده وروبهری، به کورتیی ئەو چوار ئەرکه مان هه یه و هه موو بزواتن و جووله کانمان له و چوار بازنه یه دا ده سوورپینه وه. هه ر خوا خویشی چۆنیه تی مامه له ی له گه ل هه ر چوار لایه نه که دیاری کردووه، به م شیوه یه ی خواره وه:

۱- بۆ نیوان خۆمان و خوای گه ره:

داوای لی کردوین سه ره برزانه بزین و هه ر ئەو بپه رستین و سه ر بۆ هه یچ شتیك و هه یچ که س نه وی نه که ین، له ته نگانه دا ته نها هاوار له و بکه ین. ئەمه ش به لای که م به (ئه نجامدانی پینچ فه رزی نوێژ) له شه وو رۆژدا ته حقیق ده بیّت، چونکه نوێژه کان وه ک و یستگه ی بیرخستنه وه وان. دیاره

سالی جاريك مانگی رهمه زانیش ههیه بۆ به پۆژوو
بوون، که زیاتر له خوامان نزیک دهکاتهوه و بۆ
تهندروستی خۆشمان باشه. ئەگەر داراییهکی زیاد
له پێویستی خۆشمان ههبوو، زهکاتیشی لهسه
داناوین، تا به بهخشین به ههژاران، دهروونیش و
سامانیشمان پاک بکاتهوه، دهروونمان له دهردی
چروکی و پزددیی، سامانیشمان له تیکهلهی ههراو
تیکهوتهی ناپاک و نارهوا. ئەگەر خوا توانای دارایی و
جستهییشی پێداین، له تهمه نیشدا هه جیکیشمان
لهسه ره، تا بچینهوه ناو بیره وه ریه کانی سهردهمی
دابه زینی قورئان و هاتنی هیدایه تی خوایی و لیبرانی
بی وینهی پیغه مبهری ئیسلام و هاوه لانی پێشوو.

۲- بۆ نۆوان خۆمان و ناخی خۆمان:

له و لایه نه وه خوای خاوه نمان داوای لی کردووین که به هره و لی هاتنه دهروونییه کانمان گه شه پی بده یین و به خامیی و کال و کرچی نه یانه یلینه وه، ئه وه مانای (تزکیه) ی نه فسه که له قورئانی پیروژدا زور گرنگیی پی دراوه .

۳- بۆ نۆوان خۆمان و کهسانی تر له مرۆفه کان:

دیاره په یوه ندیمان له ناو خیزانه وه دهست پی ده کات: ئه گهر دایک و باوکمان هه بیته، ده بی قه ره بووی ئه و زه حمهت و ماندوو بوونه یان بکه یینه وه که له گه لیان کی شاوین. به تایبه تی (دایک) که زیاتر له گه لمان ماندوو بووه. له کاتی نه داریدا ئاگامان

لَيِّيان بِيَّت، له ناساغيدا به ده ميانه وه بين، هه رگيز
له گه لَيِّيان ئاخ و ئۆف نه لَيِّين، رِيْزيان لَيِّبگرين، له
پيريدا زياتر ئاگامان لَيِّيان بِيَّت.

پاش ئه وان هاوسه راني ژيانمان: ده بِيَّت له گه لَيِّيان
به ره وشت و ميهره بان بين، مافه كانيان دابين بکهين،
خۆشه ويستيان بۆ ده ربرين. له گه لَ مندالانيشمان:
ده بِيَّت په روه رده يان بکهين، رِيْ هيدايه تيان پِيْ
نیشان بدهين، خه رجيان دابين بکهين، سۆزو
خۆشه ويستى له ناوياندا بلاو بکهينه وه، جياوازي
نه خهين له نيوانياندا.

له گه لَ خزمان و نزیکان: خوا فه رمانى پِيْ داوين
که سه ردانيان بکهين، ئاگامان له يه کتر بِيَّت، له

خیرو چاکه کردندا له بیریان نه کهین، له م تیگه یشتنه
جوانه ی بو دونیا و ژیان هه مانه، بیبه شیان نه کهین.
له گه ل هاو زمان و هاو ره گه زانی تر به گشتی:
راسپیر دراوین که ره وشتیی جوان، له سه رخویی،
میهره بانیی، به دهمه وه بوون، پیشه مان بیّت.
فه رمانمان پیدراوه که مرؤقدوست بین، په یامی
رزگار بوونیان له کویلایه تیی پی بگه یه نین و ئاشنایان
بکهین به نامه ی هیدایه تی خوایی. دیاره
هاوئاینه کانمان حه قی تایبه تیان هه یه، چونکه له
ئایندا براو خوشکمانن، ده بیّت زیاتر ئاگامان له یه کتر
بیّت، دوعای خیریان بو بکهین، له پاشمله به خراب

ناوی کهس نه بهین، له تنگانهدا خه مخوړو
پشتیوانی یه کتر بین.

۴ – بۆ نیوان خو مان و به هره و نیعمه ته کانی خوا:

ئیسلام بۆ ریکخستنې په یوه ندی نیوان ئیمه و
ئو نیعمه تانهش بهرنامه ی داناوه: ده بیټ بزاین
هرچی نیعمه تی سهرزه ویی هه یه بۆ خزمه تی ئیمه
دروست کراون، بویه ده بیټ هرکهس به پیی توانا
ئو نیعمه تانه بینیته بهرهم، ئه وان هیان جیی
سوودن، لیان سوودمه ند بیټ، له سهر زه وییه وه
بگره تا ژیر زه وی، ته نانه ت خوا له قورئانی پیروژدا
ئامازهی کردوه ئه گهر توانا تان هه یه بچن کون و
که له بهر ه کانی ئاسمانه کانیش پیشکن.

واته ده بیټ ئیټمه به تال نه بین، ئیش بکهین، له
هر بواریکدا که لیمان دیت، وزه مان بخهینه کار،
کۆشش بکهین تا سامان به دهست بینین، ماده
خاوه کانی بوونه وهر بخهینه گه پ.

هر له و لایه نه وه ئه بیټ (ژینگه) مان بپاریزین،
خزمه تی ولات و نیشتمانمان بکهین، ریز له زهوی و
زارو کشت و کال و شارو گوندو دهستکه و ته کانمان
بگرین، نابیت خومان به نابهرپرس بزانی به رامبه ر
کۆمه لگه و ولاتمان، ده بیټ ئاوو هه واو خاکی ژینگه مان
خاوین رابگرین.

بۆیه خوا فه رمانی پی کردووین، بگه رپین، سه یران
بکهین، سه یری ده روده شت و شاخ و کێو ده ریاو

پووباره کان بکهین، بۆ ئەو هی نیشانه کانی گه وره یی
خوا ببینین و به هره کانیش بدۆزینه وه .

بابه ته قه دهغه کراوه کان:

جا لاوچاکی به پڕیم!

له پال ئەم فه رمانانه دا خوای گه وره قه دهغه ی
هه ندیک شتی لی کردووین، ئەویش ته نها بۆ ئەو هی
به کامه رانیی بژین، یانی قه دهغه کراوه کانیش به
سوودی خۆمانن، بۆ نمونه:

۱- داوای لی کردووین هه ر خۆی به فه ریادپه سو
فه رمانپه وا بزانی، بۆیه ئەبی هه ر به رنامه ی ئەومان
قبول بیته و قه دهغه ی لی کردووین شوین پڕیازی
که سانی تر بکهوین، مه گه ر له لایه نیکه وه که

بگونجیت له گهل بهرنامه که ی نهو، یان ری
لیگرتووین که په نا بو کسی تر بهرین و هاواری لی
بکهین، چونکه نیمه دروسکراوی نهوین.

۲- بو نهوهی عهقل و لاشه و گیانمان سه لامهت و بی
وهی بیټ: قه دهغه ی کردووین که مهی و مه شروب
بخوینه وه، یان مادهی هوشبهر به کاربیین، چونکه
عهقل و ناوهزی مرؤف ده بن و دهیبه نه ریزی ناژه ل و
دروستکراوی تر، که نهوه شایسته ی مرؤف نیه.

۳- بو نهوهی رهوشتمان پاریزراو بی و مافی
که سیشمان نه خوارد بیټ، قه دهغه ی کردووین
داوینپیسسی بکهین و دهستان دریژ بکهین بو سهر
ناموسی که س. بو راهینان له سهر رهوشتبه رزیش

له و بواره دا پيشه كیی و زه مینه سازی ئه و كارانه شی
حه رام كردووه، وهك: پوانین و نه زه ری حه رام بۆ
نامه حه رم و بابه تی وروژینه ر، یان تیكه لبوون له گه ل
نامه حه رم، یان گوئیگرتن له بابه تی نا په واو حه رام و
وروژینه رو. هتد.

۴- بۆ ئه وه ی مالیشمان تیكه ل به فایرۆسی حه رام
نه بیته، مه نعی كردووین كه سوو و رپبا بخۆین و
گرانفرۆشیی بکه یین و سویندی درۆ بخۆین.

۵- له پرویه گی تره وه به گشتیی ئه بیته ئازاری
كه س نه ده یین، نه به ده م، نه به چاو، نه به جه سته،
نه به دل، بۆیه بۆ هه موو ئه ندامیكمان له پال
فه رمانه كاندا هه ندی شتیشی قه ده غه كردووه.

پوخته ی ئاین:

خۆشه ویستم! ئەوهی وترا پوخته ی ئاینه، ئیتر
له خۆتی ئالۆز مه که، گوئی له که سانیک مه گره که
لێتده شیوینو ده یئالۆسکینن. قسه ی مروقه کان
به لگه نین له سه رمان، سه رچاوه ی بنه په تی ئیمه
قورئانی پیروۆ سو ننه تی پاک ی پیغه مبه ری
سه روه رمانه (درودی خوی له سه ر)، بوچوون و
پاقه ی زانایان خزمه تی به تیگه یشتن له ئاین
کردوو، به لام هه رکات بابه تیکت لا پوون نه بو،
بگه پیره وه بو قورئانی پیروۆ سو ننه تی دروست.
بۆیه به بی به لگه ی ناو ئەو سه رچاوانه، ناچار نیت
هیچ شتیکی وه ربگریت، خو ئەگه ر له پووی

زانستییه وه له بابەتیک تینه‌گە‌یشتیت، ئەوه بچۆره
لای که‌سیکی تیگە‌یشتوو له ئاین، که دوو مەرچی تیدان:
یه‌که‌م: که‌سیک که ئەیناسیت و متمانه‌ت به
راستگۆیی هه‌یه و پێشتر تاقی کراوه‌ته‌وه و
هه‌لوێسته‌کانیت بینوه، که پابه‌نده به ئاینه‌وه و
هەرچی ده‌لیت، خۆی جیبه‌کی ده‌کات و به پاکیی و
پایه‌داری هیناویه‌تی و راستییه‌کان ناشاریته‌وه و له
لۆمه‌ی که‌سیش ناترسیت.

دووهم: شاره‌زایه له پۆح و کرۆکی شه‌ریعه‌ت و به
شیوه‌ی گشتگیر له ئیسلام تیگە‌یشتوو و ئاشنایه
به حه‌قیقه‌تی ئاین و مه‌به‌سته‌کانی خوای گه‌وره له
ناردنی ئایندا.

دوای ئەوێ که سێکی وا وه لآمی پرسسیاریکی
دایته وه، یان بابەتیکی بۆ پوون کردیته وه، ئیتر
ئەوهنده به دوای بابەته که دا مه پوو پرسسیاری زۆر
مه که و نه فه ر مه گۆره و سه ر ئییشه بۆ خۆت دروست
مه که، چونکه له وه زیاتر به پرس نیت.

خه میکی ئەو دونیات بخۆ!

به ریژه که م! پاش ئەم رینوینییه، ئەم کۆتا
سه رنجەش له برات وه ربگره:

به ریژت ده بینیت پۆژانه چه ندین که س دونیا
جیدیلن و ده مرن، تۆ که موسلمانان ده بیّت دلنیا بیت
که لیپرسینه وهی دوا پۆژ هیه. خوا خۆی له
چه ندین ئایه تدا دووپاتی کردووه ته وه که به قه ده ر

زه پڙهيه ڪ چاڪه و خراپه لای خوا ون نابیت. جا
کاتیک مروف دهمریت و له گوردا پوحي دهکریته وه
به بهردا، تا چاره نووسی خوی پی بلین، نه و کاته
دهزانیته که له م دنیایه دا چی کردووه و چی
نه کردووه، نه و کاته دهزانیته که چی فریای
دهکه وی و چی فریای ناکه ویته.

به پڙیشته دهزانیته که له و کاته دا په شیمانیی
سوودی نیه، که سیک له م دنیایه دا تویشووی باشی
هه لئه گرتبیته، هرچی هاوار بکات: خویه! بمگیره وه
با کاری چاک بکه م و فرمانه کانت به چی بهینم، پیی
دهگوتری: وسکوت به! بیدهنگ به! مه گهر پیشتر
له دنیا دا نه و هموو نایته و فرمودانه ی خواو

پيڤه مبهرت بۆ باس نه کرا، مه گهر پيڤه مبهران و
بانگخوازن ئاگاداريان نه کرديته وه له مه ترسي ئه م
رۆژه؟! ئيستا ش په شيماني سوودي نيه، برۆ
پاداشتي خۆت وه ربگره.

جا به پيژه که م! باوا دابنيين ئه وا مردووين و له و
حاله دايين، بۆچی ههر ئيسته بيريك نه کهينه وه و
خه ميکی خۆمان نه خوین، له کاتيکدا پابه نديی به
ئاین و فه رمایشته کانی خواوه له سوودي خۆمانه،
له م دونیادا به خوشی و ئاسووده یی و سه ره رزیی
ده ژين، له و دونیاش پووزه ردی به رده م خوا نابین.

هيوادارم ئەم چەند ئامۆزگارييه به ديارى
وهرىگرىتو به جىددى بىريان لى بكه يته وه، چونكه
په يوه ندىيان به چاره نووسى هه مىشه ييته وه هه يه .
خوای گه ورهش هينده به سۆزو ميه ره بانه، به
يهك تۆبه و په شىمانى لى هه موو گونا هه كانى
رآبردووت ده بورىت .

خوایارمه تى تۆيش و ئىمه ش بدات .

كۆتايى

